

Platón

* idea – řec. idein = vidět

* idea je to, co umožňuje, aby věc byla tím, čím je

* idea není představa! – představa je novověký pojem u René Descarta (který používá toto platónské slovo k označení jakéhokoliv obsahu vědomí)

* anamnesis – rozpomínání – ne v psychologickém smyslu, ale ve smyslu nazírání toho, co nutně patří k věci – co má tedy paradoxní časovou platnost, že to ‚vždycky bylo, je a bude‘

* Platónova idea výchovy jako přivádění k ideji

* dialog Menón – otázka po tom, jak je vůbec možná výchova

* chórismos je tím, co nemá žádné místo, ale díky čemu všechno zapadá do svého místa – chórismos se rozevírá v napětí bytostného tázání, bez něhož je vzdělání buď pouhou konstrukcí nebo transferem znalostí jakožto pouhého mínění

* rozlišení mezi míněním (*doxa*) a věděním (*epistéme*)

* Patočka: „Sókratés filosofuje in concreto, to znamená přemýšlí spolu s druhými, klade si otázky a snaží se na ně odpovídat, a to tak, aby byl ve shodě sám se sebou, aby jej řídilo to, co vidí, aby to, co vidí, řídilo jeho mínění, a nikoli naopak aby jeho mínění, jeho nápady řídily to, co je patrné. V tom spočívá jeho život, v tom spočívá to, na čem jemu jediné záleží. Proto také Sókratés nemá čas a nemá zájem o to, aby snad nějaké rezultáty svého diskutování, svých rozhovorů zaznamenával. Sokratovo úsilí je celé napnuto k téhle práci spočívající v tom, že vytvoří shodu se sebou samým, shodu vlastních nahlédnutí. A tato shoda směřuje za něčím, co

neplatí jen teď, pro tuto chvíli, pro okamžik, nýbrž vždycky, za všech okolností. To znamená, že takovýmto způsobem přemýšlející a takovýmto způsobem žijící člověk je u něčeho, co nepomíjí, co je věčné. Sókratés žije tedy ve věčnosti už zde.“